1874. VI. évfolyam. 247. szám. Szerda, december 16.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:

Helyben es postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr. ½ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „

Előfizetési pénz s minden közlemény: *Főpiacz, Veczey-ház földszint* a szerkesztőségbe bermentve küldendők.

Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

Hirdetési díj:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért:
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

A toll hatalom.

(K.) Szegény kormányunk csak ugy kapkod idestova. Fél még a szellő lebenésétől is, hogy valamikép elfujja a hatalom puha vánkosáról.

A minap jelent meg egy könyv a könyvpiaczon, Ásbóth János honvédelmi miniszteri titkár tollából. E müben szerző a konzervativ politika jogosultságát akarja védeni, még pedig a jelen kormány magatartásával szemben. Tehát ugy látszik, mintha Andrássy grófot és Sennyei bárót állitaná egymással ellentétbe, természetesen ennek malmára hajtván a vizet.

E mü nem nyujt ugyan határozottabb fogalmat a konzervativ pártról, illetőleg a Sennyei politika hitelveiről, mint maga a báró, a kinek törekvése mindig oda irányult, hogy ugy beszéljen a maga elveiről, mikép ne értsen abból senki határozottan semmit.

Hanem azt meg kell adni, hogy Asbóth némely helyen nem igen hizeleg a jelenlegi kormányférfiaknak, mert tömjénfüste Sennyeinek van fentartva.

Bármily zajt üssenek is e könyvvel, nem fog az lenni „nagy események inditó oka,“ mert hiszen a konzervativ párt Magyarországon ugy ismertetik, — mint a melynek tagjai közül némelyek képesek arra is, hogy a nemzet ellenségeivel is szövetkezzenek „az uralomért.“ — Példa a Metternichkorszak.

Nem is az a föld Magyarország talaja, a mely képes legyen a konzervativ párt eszméit befogadni. Elismerjük ugyan mi, hogy van a nemzetben „konzervativ“ szellem, mert bármily régiek legyenek azon törvényei, melyek a haza önállóságát és függetlenségét biztositják, szoros-an ragaszkodik azokhoz, s a modern „közösügyes“ politikától lelkében s testé en irtózik.

Ily viszonyok közt egyátalán nem lehetett várni, hogy a jelzett könyv „felforgató“ hatással birjon. — E müben annyira kevés uj van, hogy felvett tárgyának, a konzervativizmusnak törekvéséről sem ad érthető s uj magyarázatot.

S mégis — a legujabb hirek szerint — ama könyv szerzője a kormány által hivatalától felfüggesztetett, sőt egy másik hir szerint fegyelmi vizsgálat alá fog vonattatni.

Meglepő lehet e hir, mely már-már megerősitettnek látszik. Meglepő különösen azért, mert láttuk azt, hogy a kormány mily szigor nélkül jár el akkor, midőn valóságos bün forog kérdésben. Ott volt a Reviczki váltóhamisító példája; bezzeg ennek ügye körül nem mutattak a hatalom polczán semmi erélyességet.

Vagy lássuk az okmánysikkasztás ügyét. Ott felfüggesztettek ugyan a gyanu alá jött egyének hivatalaiktól, de az állitólag megindított fegyelmi vizsgálat — elaludt. Mintha palástolni látszanának a hibát, ott, a hol az valósággal előfordult.

A kormány ez eljárása Ásbóth ellen nem szül más eredményt, mint hogy reklamot csinál ama könyvnek.

Épen nincs indokolva az ily eljárás, mert Ásbóth nem tett egyebet, mint hogy vagy meggyőződésből, vagy talán megbizásból elmondott bizonyos nézeteket, a mik ugyan egyátalán nem oly természetüek, hogy „izgató,“ vagy döntő erővel birnának.

Mi egyébiránt e tényben a toll hatalmának elismerését látjuk.

Ama fegyelmi vizsgálatra pedig már csak azért sem helyezhetünk nagy sulyt, mert hitünk szerint nem lesz abból semmi.

A toll hatalmát az ily eljárás nem fogja megdönteni soha!

— **A király** tegnap reggel Gödöllőről a fővárosba érkezett, — de délután visszautazott.

— **Azon terv,** hogy több adójavaslat, melyet az adóügyi bizottság már elfogadott, még a karácsoni szünidő előtt tárgyaltassék a képv. házban, valószinüleg el fog ejtetni. Az adóügyi bizottság több tagja a „Napló“ szerint, még most is azon nézetet vallja, hogy előbb a budget, illetőleg a kiadás állapittassék meg, s csak ezután a fedezet, a melyhez az ujabb adójavaslatok is tartoznak. Ha e nézet emelkednék tulsulyra, az adójavaslatok tárgyalása csak márczius—áprilisben történhetnék meg.

— **A törvényhozás** mindkét háza szünetelt tegnap. A bizottságok azonban dolgoztak. Ezek munkálkodásain kivül a kataszter kérdése is erélyesen foglalkoztatja a képviselőket. E részben tudvalevőleg ugy a képviselőház, mint a főrendiház tagjai nagy része hatalmasan érdekelt fél, s innét az a mozgalom, mely ily első sorban szakszerü kérdés körül nálunk erősen szokatlan. — Az ember sokszor nem is sejtené, egyik-másik módositás kinek, hol lép a tyukszemére, s csak a feljajduláson veszi észre, hogy — rá lép.

— **Az állam és egyház** közt fenálló viszonyok rendezésére kiküldött képviselőházi bizottság a véduri jogviszony (patronatus) megszüntetésére vonatkozólag, egy 5 tagu albizottságot küldött ki, melynek tagjai: Molnár Aladár, Királyi Pál, Gullner Gyula, Bésán Mihály és Molnár Antal, azon utasitással, hogy a kérdés tüzetes tanulmányozása után törvényjavaslatot szerkeszszen, s azt a bizottságnak megvitatás végett terjeszsze elő. Ezután napirendre térvén a bizottság, az Eötvös-féle törvényjavaslatnak 5. §-val kapcsolatban, mely az állam felügyeleti jogáról szól, a Molnár Aladár által szerkesztett ismert törvényjavaslat 6-ik §-a vétetik fel, mely e kérdést 10 pontra osztva, részletesen tárgyalta.

— **A pénzügyi bizottság** eddigi munkálkodásának eredménye az 1875-iki budget-előirányzat mérlegét aránylag igen kevéssel változtatja meg. A bizottság ugyanis a költségvetés szükségleti részében törölt ugyan egészben véve mintegy hét milliót, de ezen összeg a törvényhatóságok szükségletének a budgetbe visszahelyezése által öt millióra szállott alá; másfelől pedig a pénzügyminiszter által praeliminált fedezeti tételeknél is szükségesnek látta a bizottság eddig mintegy négy millió törlését, ugy hogy alig megy többre egy milliónál mindaz, a mivel a pénzügyi bizottságnak tényleg apasztani sikerült az 1875-iki előirányzat deficzitét.

— **Az erdélyi tagositásra** vonatkozó okmányok bélyegmentességének 3 évi meghosszabbitása iránt a pénzügyér törvényjavaslatot terjesztett a pénzügyi bizottság elé, s az elfogadtatott.

Nagy ész nagyot téved.

Mult napokban került ki sajtó alól Hellwald Frigyes német történet- és művelődésbuvár legujabb müve: „Kulturgeschichte in ihrer natürlichen Entwicklung bis zur Gegenwart.“ (Augsburg, Lampart und Comp. 1874.) Hellwald, ki különben darwinista, époly szorgalmas, mint az utóbbi, de sokkal merészebb következtetésü. — Irálya kellemes az olvasásra s mi fő, mindenki számára hozzáférhető, mert népszerü. Munkájának vége felé a Darwin által felállitott „létérti harcz“ (Kampf um's Dasein) foglalkoztatja öt s ezen harczból támadó minden társadalmi visszásságot, nyomort, előitéletet és intézményt feltétlenül a természeti törvényekre igyekszik visszavezetni.

Mindenelőtt a szükségesség törvényét elfogadva kinyilatkoztatja, hogy az embereknek a fatalitással szemben nem marad egyéb tenni valójok, mint türni s azon öntudattal belenyugodni mindenbe, hogy megmásithatlan. Ha müvében később nem sejtetné, hogy az államtudományt ignorálja, a malthusiskolabeliek közé illenék, kiknek jelszavuk: „Laisser faire.“

Kétségtelenül helyesen mondja Hellwald, hogy minden, a mi volt és van, épugy a természet törvényei szerint történt és történik, mint az, ami lesz, csakhogy müve utósó lapjain folyton harczról, erősebbről és gyengébbről, szóval mindenről, csak egyensulyról nem beszél, szerinte a népboldogitás álomkép, a harcz végtelen, mindennek alapja a hatalom, a jog maga is nagyon gyengélkedő, ha hatalom által nem szerezhető meg; az emberi méltóság, szabadság és a humanitás agyrémi fogalmak. Végre két oly elvet vezet le, mint az örökös harcztól feltételezettet, mely borzalommal tölthet el minden érző keblet 1) a czél szentesiti az eszközöket, 2) átalános emberszeretet nem létezhetik soha. — Melyek után, mint egy ihletett biró, következőleg itél: „És most azon ponton állunk, mely az istentanokat és világboldogitó rendszereket sarkaikból kiemeli, s az embert a több szerves lény sorába löki, melyek közől eszményei által kiemelkedettnek látszik.“

Hellwald legnemesebb részünktől, az erkölcstől foszt meg a mondott két elv által; előtte nincs szeretet, tehát nincs könyörület, nincs igazság, nincs jog, nincs emberi méltóság, csak azért, hogy bebizonyithassa, miszerint a létérti harcz végtelenül észlelhető. Ha már szeszélye volt bebizonyitni, hogy az ember a majomtól veszi eredetét, legalább ne tette volna az ugyis e században nagyon veszélyeztetett erkölcsösség rovására.

Hellwald tudományát arra használta, hogy ostort fonjon vele azon emberek és népek számára, kik kinokban epedve várják az egyensulyt, az átalános népjogot, a munka biztositását és rendezését, a háboru eltörlését. — E szegényeknek egyebet nem tud vigasztalásul mondani, mint hogy a szabadság álomkép, az egyenlőség agyrém — és a testvériesség őrültség. — Mit reméltek? hiszen az ember csak egy neme a mulandó állatoknak. Habár nagyon későn is, mégis bekövetkezik azon ido, midőn a szénsav és viz elhasználása után az emberi nem el fog tünni a földről; csak akkor fog megszünni az örökös harcz, akkor fog a halál és az egyensuly örök nyugalma beállani, akkor a föld életvilágától megfosztva oly pusztaságban, mint a hold, folytatandja a nap körüli utját. Az emberi-nem müvelődése, iparkodása, szenvedése, müvei és eszményei csak voltak. S miért?

Hellwald nem felel; én pedig azt válaszolom neki: „Szegény Herostratus, mily szerencsétlenül gyujtottál templomot, hogy az utókor hiredet emlitse!“

Klimó Mihály.

Budapestről.

A „Magyar irók és müvészek társasága“ 1875. évi január hó 10-én délután 3 órakor saját helyiségeiben (ujvilágutcza 1. sz. I. em.) tartja évi rendes közgyülését, melyre választmányi határozat folytán van szerencsém meghivni a társaság tisztelt tagjait.

Tárgyak: Titkári jelentés a lefolyt évi működés mozzanatairól, a számvizsgáló bizottság megválasztása, a jövő évi költségvetés megbirálása, a választmány 20 tagjának, és az elnök, alelnökök, titkár és pénztárnok megválasztása, inditványok.

Budapest, 1874, decz. 15.

Szana Tamás,
társasági titkár.

— **A tót Maticáról.** A „Svornost“ a tót Maticával foglalkozik. Ez intézet ellen nemcsak hazafias, de specifikus tót szempontból is nagy panaszai vannak. A Matica azt állitja, hogy mivelődési és tudományos intézet; kérdjük, hogy mit tett 13 év óta a tótok valódi mivelődése körül? — Semmit. Vajon kiadott-e ha csak egy tudományos önálló müvet? — Nem. Még csak kézi iskolai könyveket sem adott ki, minek folytán a panszláv gimnáziumokban használtattak idegen — cseh-könyvek. Micsoda irodalmi tevékenységet fejtett ki tehát a Matica? Kiadott évkönyveket, azaz azon szerencsétlen adományok jegyzékét, melyek karmai közé estek, s melyeket az adakozók verejtékes garasaiból kinyuzott, — egynehány naptárt, melyek azonban sem a szárazságtól, sem a jégesőtől meg nem mentették a felvidéket. — azután a választások alkalmával hazaellenes röpiratokat és dalokat, melyek mindamellett egy nemzetpárti vitéznek sem szerezték mandatumot, végre kiad lapokat, melyeknek feladata a magyar kormányt folytonosan gyalázni és bennünket tótokat a mivelt világ előtt kompromittálni, mert amaz urak is tótok nak nevezik magukat, ámbár ők nem tótók, hanem panszlávok.

Iparosegyesületi ügy.

(P. N.) Az orsz. m. iparegyesület nemzetgazdasági szakosztálya deczember 11-kén ülést tartott, melyen a téli ülésszak müködési programmjának megállapitása volt napirenden. A szakosztályi elnök távollétében az ülés vezetésére Nendtwich tanár ur kéretett fel. Az egyesület igazgatója előterjesztette a szakosztály előtt fekvő tárgyakat, melyek között a fontosabbak következők: az uj adótörvények, — az Angliával kötött vám- és kereskedelmi szerződés ügye; — továbbá az Ausztriával fennálló vámszövetség azon pontjai, melyekre nézve a mult nyáron folytatott vámügyi tanácskozások alkalmával hozott határozat értelmében az egyesületnek véleményt kellene adni. — Ez előadás kapcsán felhivattak az osztály tagjai, hogy ha netalán még inditványaik volnának, azokat előterjeszszék. Fromm Antal a fennálló vámtarifa tárgyában tesz inditványt. — A szakosztály abban állapodik meg, hogy a vámszerződés függőben hagyott pontjai vételesnek tanácskozás alá. Ennek előkészitésére bizottság küldetett ki, mely áll Horn E. elnökön és Mudrony Soma igazgatón kivül Nagy György, Mudrony Pál, Rakovszky Aladár, Fromm Antal és Láposy Ferencz urakból. Az adótörvények hasonlag elvi megvitatás tárgyává határoztatnak tétetni, és pedig sürgősen. Ez ügyben a szakosztályi elnökön kivül Halász Imre, Hegedus Sándor, Körösi József és Mudrony Pál urakból álló bizottság kéretik fel munkálat készitésére. Az iparczimtár ügyben abban történt megállapodás, hogy az igazgatóság kéressék fel a fővárosi stat. hivatal igazgatójával leendő érintkezés alapján arra irányozni figyelmét, vajon nem lehetne-e legalább a fővárosi iparos összeirást eszközölni.

— **Margitay Sándor** biharmegyei jankafalvi közbirtokos s mérnök, Margitay István — egyik helybeli jeles orvosunknak testvére, — 69 éves korában decz. 7-én Budapesten elhunyt. A fővárosi egyetem kórodájában feküdt egy mütét következtében, mely szerencsésen sikerült, a kórházban azonban megkapta a himlőt, s annak áldozata lőn. Béke a kiszenvedett poraira!

A magyar tudományos akadémia ülése decz. 14.

— 1. osztály. —

A nyelv- és széptudományi osztály ülését nagyszámu közönség hallgatta végig. Felolvasás három volt e napra kitüzve. Az elsőt Ring Mihály tartotta: „Az Orosius codexről“, mely kevéssé érdekes s nem kevéssé unalmas volt. Az Orosius codex a Jankovich-codex egy részét képezi. Az értekező a kéziratok időkorát állapitja meg, s végül kimondja, hogy a mi példányunk minden tekintetben fölötte áll a longobaré codexet kivéve a többinek. A második tárgy Szarvas Gábor felolvasása a szlavoniai magyar falvak nyelvjárásáról már sokkal érdekesebb volt. A felolvasó a mult szeptemberben látogatta meg e falvakat, melyek népének dialektusát oly különösnek állitták előtte. S valóban első tekintetre el is üt az az ország minden dialektusától. Különös sajátságai a székelyes nyujtás, a rövid zárt a, az éles zárt e, továbbá a számos szláv szó. Grammatikai alakok tekintetében valami sok nevezetességet nem tud e dialektus felmutatni, érdemes azonban vele mégis bosszabban foglalkozni. A harmadik felolvasó Hunfalvy Pál volt, ki „magyar mythologiai adatok“ czim alatt adott rövidebb értekezést. A felolvasó felemliti a közönségnek a magyar nyelv történetében való tájékozatlanságát, s ennek következményét a helytelen szószármaztatást, s

---

A „DEBRECZEN“ tárczája.

ANNA TITKAI.

— Svéd regény. —

Schwarcz Maria Zsofiától.

MÁSODIK KÖTET.

X. FEJEZET.

(Folytatás.)

— Azért fenyegetlek, mivel hüségedről, melyre magad nekem kötelezéd, elfeledkeztél, — válaszolá Thure, majd igy folytatá: — és ami ennél még roszabb, most azon igyekszel, hogy Éliás megvetett szerelmét ismét visszanyerhesd. Elárultál, megcsaltál, miáltal előttem becsed oly mélyen alászállt, hogy csakis összes gyarlóságom eredménye azon tartózkodás, mely visszatart annak nyilvános kijelentésétől, hogy te mennyire hütlen nő vagy! Most azonban már hallgatok, szerelmünk emléke követeli ezt tőlem. Ámde ennek daczára, sohasem fogom megengedni, hogy te Anna és Éliás közé tolakodj; és hogy Éliást csupa szeszélyből magadhoz lánczolhasd; sem azt, hogy Anuát lemondásának megtartásában gyámolithasd. Nem, nem, Lisbeth! te nekem lekötelezettem vagy, és rajtam kivül sohasem szabad a más nejévé lenned. Lehetséges, hogy nem lesz bátorságom téged nőül venni, de azt még egyszer mondom, hogy azon nő, aki engem szeretett, és akit szerettem, sohasem fog a más nejévé lenni. Iránta di szerelemből, a nagynéni iránt hazug és tettető voltam, sőt hamis és utálatos szerepet játszottam. Most hatalmadnak vége; mostantól ugy fogok cselekedni, amint azt a becsület és kötelesség parancsolják. Viszonyunkat holnap ugy a nagynéne, mint a nagybácsi meg fogják tudni; Annának már ugy is megmondtam. Ha Éliást valósággal szeretted, ugy csak sajnállak, mert neje sohasem fogsz lenni. Éveken át néma és türelmes rabszolgád voltam, szerelmedért határtalan szerelemmel hódoltam, most mindennek vége, most urad vagyok!

Thure elhallgatott, és most Lisbeth zokogása hallatszott, miért is hozzá akart közeledni, de a lugason kivül szokatlan mozgást vevén észre, hirtelen megfordult és azon irányban, merről a neszt hallotta, csendesen kétfelé huzta a lugas lombjait, hogy a leskelődőt fölfedezhesse.

Egy homályos alak volt látható, de kilétét a sötétség miatt nem lehetett határozottan kivenni, csak arról lett rögtön bizonyos, hogy a hallgatózó nőszemély; mig a másik perczben már a fején levő fejér kendőről azt is megtudta, hogy a hivatlan fültanu Johanna volt. E meggyőződés után a lugas lombjait csendesen ismét visszabocsátá és Lisbethez menvén, igy szólt:

— Ne maradj itt tovább, hanem állj föl és menj pihenni, igyekezzél, hogy holnapi teendődet kötelességeddel összhangzatosan teljesitsd. Éliás szerencséje forog koczkán, és azt nem szabad eljátszanod.

— Thure! — susogá Lisbeth — igérd meg nekem, hogy ami most történt, nem fogod sem a nagynéninek, sem a nagybácsinak megmondani.

— Azt nem igérhetem, mert a nagynéni már ugyis tudja. Végének kell lenni ezen alattomos és hamis játéknak.

Lisbeth fölállott, és sirás közben igy szólott:

— Méltatlanul bántál velem; sohasem fogom ezt neked megbocsátani.

Ekkor hirtelen odahagyta a lugast, miben őt Thure nem is akadályozá.

Johanna, a hivatlan fültanu, szinte távozott és sietett szobájába, miközben igy gondolkozott:

— Mily utálatos csalfaság! legszebb álmomnak mily nyomorult vége lett?! Valószinüleg csak azért születtem, hogy az Eliz és utódai érdekének áldozatul essem.

Sokáig ébren volt és sirt. Nagyon szerencsétlennek érezé magát, és rendkivül ingerült volt. Anna elcsábitotta az ő régi hü udvarlóját, a kerületi kapitányt, Thure pedig már akkor is Lisbethet szerette, midőn ő azt hitte, hogy az kizárólag neki udvarol.

Meg kell vallani, hogy ez egy kissé keserü fölfedezés volt.

XI. FEJEZET.

A következő napon Mártha minden mesterkélt kifogásai hasztalanok voltak, és a reggelihez krumplit és heringet kellett készitení.

Johanna egyszerü fekete ruhában jelent meg, haja egészen le volt simitva; az ékszernek, szalagnak és rózsának hire sem volt. Magatartása feszes, és arczszine halvány volt, mig szemei ugy ragyogtak, mint a kifényesitett aczél.

Mindez rosz előjelnek tekintetett. Arra, hol Thure ült, nem is tekintett, sem ennek, sem Lisbethnek még csak köszöntését sem fogadá, és annyira hallgatag volt, hogy a törvényszéki elnök végre azt kérdezé tőle, ha vajon nem beteg-e, mire habár nagyon egykedvüleg, de mégis tagadó választ adott.

Lisbeth igen nagyon levertnek, Anna gondolkozónak látszott, ellenben Thure fesztelenebb és beszédesebb volt, mint azelőtt. Magaviselete azon egyénéhez hasonlitott, ki megunt szükruhája helyett egyszerre alkalmatos és testéhez állót kapván, magát megkönnyebbültnek s szabadabbnak érezi.

A tiszttartó egyik krumplit a másik után fogyasztá, csak sohajtozott és Lisbethet bámulá, minek láttára Anna elmosolyodott, és nehányszor Éliásra pillantott.

Alig hogy fölálltak az asztaltól, Johanna azonnal távozott az étteremből, de még jóformán el sem helyezkedett varróasztala mellett, midőn az ajtó fölnyilt, és azon egy kis göndör fejecske betekintvén, igy szólt:

— Nénikém! szabad belépnem?

Johanna a legbüszkébb fejintéssel megadá a kért engedélyt, mire Anna a következő perczben már nagynénje mellett volt, majd azzal átellenesen a varró asztalka mellett leült.

— Kedves nénikém! — szólalt meg Anna — valami nyomja szivemet, amit szeretnék veled közölni, és ez ügyben tőled tanácsot kérni.

Anna elhallgatott és fürkészőleg nézte Johannát, aki egy szót sem szólt, csak folytatá varrását.

— Kedves nénikém! nem leszek terhedre, meghallgatsz?

Johanna, kinek arczán a kiváncsiság észrevehető lett, fejével igenlőleg intett.

— Halld tehát, egy bizonyos egyéniség megkért, valóságosan, formaszerint megkért, és határozott választ kivánt.

Ekkor föltekintett Johanna, aki lángvörös lett, szemei csillogtak és meglehetős csipős hangejtéssel kérdezé:

— Talán a kerületi kapitány?

— Ugy van nénikém, ámde most már mondd meg, mit feleljek neki?

— Ugy hiszem, hogy te már elhatároztad magadat — szólt kissé kesernyésen Johanna. Ő gazdag, és te, ki előtt a pénznek ugy is rendkivül nagy becse van, talán csak nem fogsz efelett gondolkodni?

— Igaz, hogy nagyon kellemes dolog, ha az embernek pénze van: de...

— És te még haboznál, ha eladd-e magad, vagy nem. Már ez egy kissé mégis örvendetes jel.

Johanna hangja jóval szelidebb lett, és arra gondolt, hogy az ő iránta hütlenné lett kerületi kapitány nagyon megérdemlené, ha kosarat kapna; azt azonban elfeledé, hogy ő már kétszer adott annak kosarat.

— Nem vagyok határozatlan, mert jól tudom, mit cselekszem; hanem inkább attól félek, hogy ő nem igen derék ember lehet; mert te nénikém szintén elutasitád. Azt kell hinnem, hogy valami aljas hibája van, vagy talán átalában rosz ember? midőn Anna e kérdést tevé, nagyon pajzánul nézett nagynénjére.

— Aljas tulajdonsággal biró ember? — szólalt föl Johanna, miközben varró eszközeit félre tette.

— Ő, ki maga a becület és igazságszeretet? ugyan hova gondolsz? — csak annyit mondhatok neked, hogy nagyon jó volna, ha mi ketten együtt érnénk annyit, a mennyit ő maga ér.

— Ugy hát miért adtál neki kosarat?

— Azért, mert nem szerettem, és mivel el voltam határozva, hogy szerelem nélkül nem fogok férjhez menni.

Igazán csunyán bántál szegény kerületi kapitánynyal, és nekem meg is vallotta, hogy soha sem szeretett és nem is fog ugy szeretni senkit, mint téged nénikém.

— Szép, igazán szép, és mégis ennek daczára, te utánad jár, és nem én utánam? miféle ostoba beszéd ez?

— Sőt ellenkezőleg, igen természetes, mert ő azt hiszi, hogy én „igen“-nel fogok válaszolni, mig általad kétségtelenül, sőt azt hiszi, hogy bizonyosan harmadszor is elutasittatnek. Brotsbackent igen ridegnek és unalmasnak találja urnő nélkül, azért is elhatározta, hogy addig jár, mig magának barátnét talál, és . . .

— És azért választ egy 18 éves leánykát?

(Folyt. következik.)

Az ügyletigazgatóság.

*) Minden szerdán és szombaton.

Temesvárott, a pályaudvarokon kifüggesztett menetrendekből tudható meg.

a mythologiai alakok eredetének téves magyarázását. A magyar nyelvnek 4 korszaka van. Első, midőn a nyelv ugor befolyás alatt volt. A nép még akkor csak vadászattal és halászattal foglalkozott, mit a magyar és ugor nyelvekkel közös ij. nyil, háló, szavak bizonyitanak. — A török befolyás alatt népünk már baromtenyésztő nép volt, minek bizonyitéka az ide vonatkozó magyar és török szavak közössége: ló, tyuk, disznó, árpa, buza, stb. A szláv befolyás, csak ezután következett, s hogy ez mily hatalmas volt, mutatják a két nyelvbeli közös szók: ispán, nádor, paraszt, malaszt stb. A latin-olasz-német befolyás nyoma is meglátszik nyelvünkön habár ez kevésbé, mint az első három, mert a nyelv már ekkor öntudatra éledve, nem egy könnyen fogadta be az idegen szókat.

Sekszpiri felolvasás.

Debreczen, decz. 15.

Tegnap — amint jeleztem — Othelló jellemalakjainak bonczolása jött napirendre.

E tragoedia főalakja Othelló, származására, szinére, erkölcseire nézve, habár keresztyén és velenczei lett, Velencze társadalmában idegennek érzé magát. Származásának szégyenfoltját arczszine mindig friss emlékezetben tartja, s ezt sem Velenczének tett kitünő szolgálatai, sem az, hogy királyi vérből származott, ki nem irthatják különösen a velenczei nemességből.

Életét folytonosan vészek s harczok közt töltötte, és hosszu éveken át sikerült erős és teljes önuralmat vivni ki maga felett, anélkül, hogy ez teljesen le tudta volna győzni származásának sajátságait, vére s képzelmének erejét. Jelleme bizonyos tekintetben aczéllá edződött, de a mellett a szenvedélyek eredeti vadságának magvai is megmaradtak benne; a legszigorubb kötelességérzet, leiki fegyelmezettség mellett könnyenhivőség és babonára is van hajlam lelkében, például ő erősen hisz azon varázserőben, mely elveszett zsebkendőjében rejlett.

Ilyennek látjuk Othellót, midőn Desdemonával házasságra lépett. A leány atyja Brabentió csak megvetőleg szól róla, hasonlóképen a velenczei nemesség is; csak a nép és a közvélemény van mellette, mert hadi szolgálatai által Velenczében nélkülözhetetlenné tette magát. De Othelló szint olyan büszkeséggel fizet mindenkinek. Kötelezettségeit teljesiti, de kevés emberben bizik, de akit egyszer becsületesnek tapasztalt, annak határtalanul átadja magát. Épen azért jelleme könnyenhivő ravaszságot és tettetést ép ugy nem ismer meg másban, mint a hogy magában nincs. Desdemonához való szerelme, ugy látszik, elfeledtette vele addigi szenvedéseit és teljesen helyreállitotta lelkének egyensulyát. Méltán is, mert e nő ugy van rajzolva Sekszpirnél, mint Velenczének legszebb és legtökéletesebb asszonya s bir mindazon tulajdonnal, melyek egy nő birását drágává teszik és e nő igazán szenvedélyesen szerette őt. Minden habozás nélkül kész volt érette föláldozni nemcsak apai házát, de atyja életét is, sőt ő maga kérte meg minden kaczérság nélkül tiszta szerelemből. A Desdemona lelkére az Othelló férfiassága, sajátságos kalandos élete hatott leginkább.

„Sajátságos lénye volt, mi leigázott," — mondja saját szavaival a tanács előtt. Bármily tiszta és ártatlan volt Desdemona szerelme, azon könnyelmüség, melylyel addigi családi viszonyain egyszerre megszakitotta, tragikus végének egyik fő kutforrása lett. — A Brabentio átka és utósó figyelmeztetése, midőn mondva volt, elhangzott, de mély gyökereket vert s kikelt később Othelló lelkéből, midőn Jago ravaszul eszébe juttatá azt.

Nagyobb nehézségeket nyujt Othellóénál a Jagó jelleme. E jellem rajzolásánál azt találjuk, hogy maga a költő is ismerte a nehézséget, hogy ezen ember borzasztó gazságait megismertetni tudja, minek egyik jele az is, hogy a szokottnál többször fordulnak elé a monológok épen Jagó szájában. Az olasz novellában, mely a tragedia alapja, egy igen kényes motivum van fölhasználva, melyet Sekszpir készakarva elhagyott, nevezetesen Jágónak Desdemonához való szerelme. E helyett a költő rendkivül finom és számos apró vonásból oly jellemet alkotott, mely — bármily paradoxnak tessék is, ez állitás a Jago rendkivüli, mondhatni infernalis gonoszsága mellett, — az emberek egy egész osztályának képviselője, olyan, a milyet sokat találunk. Jágónál mindenelőtt nevezetes, hogy gazságainak indokai felett folytonosan okoskodik, mintha a maga megnyugtatására uj meg uj erősebb érvet keresne. Rodrigónak azt az okot mondja az Othelló iránti gyülöletének, hogy a tábornoktól nem részesült érdemeivel arányos előléptetésben, s hadnagygyá nem ő, — hanem Cassió neveztetett ki. — Ezt kell nekünk is tulajdonképeni indokul fölvennünk, legalább kiindulási pontul. Ugyanezen forrásból ered a Cassió iránti gyülelete is. Később mintegy erőszakosan elhiteti magával, hogy Othellón nejéért Emiliáért is boszut kell állnia. Semmi bizonysága sincs ugyan rá maga előtt sem, hogy Othelló régebben viszonyban lett volna Emiliával, maga mondja, hogy a gyanu körülbelől alaptalan, de ő hinni nem akar abban, hogy maga magát mintegy föltüzelje gazságaira.

Déry Gyula.

Ausztria.

(—) A közös hadügyminiszternél holnap tartatik meg a hivatalos ünnepély.

A „Tagblat" számokkal jelzi, hogy a közös hadügyérnek ágyuk beszerzésére négy millió többletre van szüksége.

A Prágában tartandó püspöki értekezletről azt beszélik, hogy annak czélja a königgrätzi püspökség betöltetésére javaslatot késziteni. Első helyen Prucha ó-cseh czimzetes püspök emlittetnék.

A „Frendemblatt" panaszkodik, hogy több biztositatlan vaspályavonalon forgalomhiány tapasztaltatik.

A „Nr. Fr. Presse" berlini tudósitása szerint Bismarknál a legközelebb mult vasárnap tartott estély alkalmával az asztalok egyikén levő revolvert egy képviselő véletlenül ugy érintett meg, hogy az elsült, minek következtében emlitett képviselőnek szomszéda a töltés által suroltatott, de meg nem sebesittetett, azonban a társalgás folyama ez esemény által csak nehány perczre lett megzavarva.

Hiányaink orvoslása.

— (Debreczen, decz. 16.) A főkapitány Simonffy Imre a polgármester azon szóbelileg hozzá intézett felhivása következtében, miszerint szakértők meghallgatásával adna felvilágositást arra nézve, mibe kerülne Debreczenben a kor kivánalmainak megfelelő dologház, kórház, továbbá ugy a közös hadsereg, mint a honvédség gyalog és lovas legénységének beszállásolására szükséges laktanyáknak, ezenkivül dandárfogháznak, végre a nélkülözhetetlen vágóhidnak, s a járványos betegségben szenvedő állatok számára szükséges vesztegintézetnek felállitása egyenként és összesen? Ennek folytán folyó hó 2-ik napjára Vecsey Imre, Gál József, Fodor István épitész, továbbá Berényi Gábor városi mérnök, Palay Miklós kórházi főorvos, s Konthy József városi alkapitány urak értekezletre felkéretvén, a fentjelzett kérdéseknek alapos megvitatása után hozzávetőleg következő költségszámitás jött létre, ugymint:

1-ször. Mivel városunkban, más nagy városok példájára, dologház felállitása már el nem odábbozható, s e czélra alkalmas helynek tekintetnék, a jelenleg katonai laktanyának használt n.-csapóutczai Kovács Pál vagy Oláhház, ezek bármelyikének átalakitási s a szükséges felszerelvények beszerzési költsége kerül 60,000 frtba.

2-szor. Mivel a jelenlegi ugynevezett polgári kórház már sem a czélnak meg nem felel, sem a betegek naponként növekedő számához képest nem elégséges s ujjal felcserélendő lenne, tekintettel azon körülményre, hogy a belső gazdászati iskola, ha a városban ujból tervezett másik hasonló iskola felépülend, a városnak fog átadatni, s ezen helyiség kórháznak, két szárnyépület hozzáragasztásával elégséges, s 100—140 betegre helyet szolgáltat, ezen korház, értve a léczes keritésnek téglával felcserélését, kerülne 60,000 frtba.

3-szor. A közös hadseregből évenként a lakosságnál rendes körülmények közt, beszállásolni szokott gyalogság s altisztek számára, állandó laktanyául kiépitendő lenne a pavillonlaktanya, mind a két szárnyán emeletre, s felállitandó lenne az udvar közepén, ismét egy emeletes laképület, amidőn egy zászlóalj tökéletes elhelyezést nyerne, ennek költsége tesz 200,000 frtot.

4-szer. Ugyancsak a közös hadseregből beszállásolni szokott lovasság legénysége, lovai s altisztei számára, számitva a katonai létszámot 2 lovas századra, kiépitendők az ugynevezett Salétrom és Gilányilaktanyák, mely két laktanya kiépitésére s minden szükségessel felszerelésére számittatik 80—80, igy együtt 160,000 frt.

5-ször. Tekintettel arra, hogy a honvédgyalogság mostani laktanyája a várostól messzeesik, ezen laktanya helyett honvédgyalogsági laktanya helyiségéül ajánltatik a péterfiautczán levő városi serházépület, melynek átalakitási költsége minden szükséges kellékkel felszerelten 50,000 frtot tesz.

6-szor. A honvédlovasság laktanyájául szolgálhatna a csak most emlitett volt gyaloghonvédlaktanya, melynek ily czélból átalakitására s körülbelől 100 lóra istállók készitésére számitásba felvétetett 2 lovas század részére 30,000 frt.

7-szer. Dandárfogház helyiségéül javaslatba hozatván, a péterfiautczán levő s jelenben is hasonczélra használt Tóthház; ennek, czélnak megfelelőleg felépitése s felszerelési költsége kerülne 25,000 frtba.

8-szor. Mivel városunkban más rendezett városok, sőt községek példájára is, mind e mai napig vágóhid nincs, s a barmok levágása a városban eszközöltetvén, itt kivált nyári időben a levegőt megfertőztetik, ily vágóhidnak sürgős felállitása, kutak, istállók s minden felszerelései ellátása egészségi szempontból is nélkülözhetlen, ennek előállitási költsége felvétetik 80,000 frtra.

9-szer. Több év óta, ha városunk területe a marhavész behurczoltatásától megőriztetett is, de miután ezen vész hazánkkal szomszédos tartományokban mindig dühöng, a vész meggátlására s a naponként előforduló takonykóros lovak elkülönitett hatósági gyógykezeltése végett kell, hogy városunk is, elvégre valahára, ugy a ragályos betegségben szenvedő lovak, mint a szarvasmarhák részére állandó veszteghelyről, s annak felszereléseiről gondoskodjék annyivalinkább, mert ezt már ma az 1874. évi XX. t. cz. is szigoruan elrendelte, miután pedig az ily veszteghelynek bekeritett s körülbelől egy holdnyi udvaron laképülettel, különböző istálók s félszerekkel, jó és bővizü kutakkal kell ellátva lennie, ennek pavillonlaktanya melletti epreskertben tervezett felállitási költsége alsó számitással tesz 20,000 ftot. Összes költség tehát 685,000 ft.

E—i.

Szinházi szemle.

—i— Kedd, deczemb. 15. **Nem jó a tüzzel játszani**, vigjáték 3 felvonásban; irta Puttlitz Gusztáv.

E pompásan mulattató vigjáték, kitünően előadva, valódi élvezetet nyujtott a kis számu közönségnek. — A szereplők átalában jó kedvvel és készültséggel játszottak, bár a darab vége felé a párbeszédek sebes váltakozását némi akadozás gátolá. — Az egyes alakok személyesitésének méltatásába nincs miért bocsátkoznunk, mert egyforma elismerés illeti mindegyik játszót. — A közönség folytonos derültsége és tetszésnyilvánitása szolgáljon előttök buzditásul a jövőre!

UJDONSÁGOK.

*** Azon egyéneket, a kik előfizetési vagy hirdetési dijjal hátrányban vannak, fölkérjük, hogy tartozásaikat kiadóhivatalunknál folyó hó 20-ikáig mulhatlanul fizessék be.**

* **A jogászbálra** bálanyául Tisza Kálmánné ő méltósága kéretett fel a bálrendező bizottság által, s a felkérésnek engedve — a mint halljuk — elfogadá a bálanyai tisztet.

* **A főiskolai felsőbb tanulók** magyar irodalmi önképző-társulatának pályakérdései. A., Kisebbkörü pályázat. 1., Készittessék egy szabadon választott tárgyu beszély. Terjedelme legalább 3 iv legyen. A legjobbnak jutalma 5 darab 1 ftos tallér, a hozzá legközelebb állónak 1 példány diszkötésü „Koszoru." 2., Készittessék széptani tanulmány Vörösmarty „Szép Ilonka" czimü költeménye felett. Terjedelme legalább 2 iv legyen. A legjobbnak jutalma 3 darab 1 ftos tallér, a hozzá legközelebb állónak Zsutai költeményeinek egy diszkötésü példánya. 3., Készittessék egy leiró költemény. Jutalma a legjobbnak 2 darab 1 ftos tallér, a hozzá legközelebb állónak a „Koszoru" egy füzött példánya. E pályamüvek beadási határideje 1875. január 14. déli 12 óra. B., Szavalatverseny. 1., Kivántatik egy komikus szavalat. Jutalma a legjobbnak 2 darab 1 ftos tallér, a hozzá legközelebb állónak a „Koszoru" egy füzött példánya. 2., Egy szabadon választott komolyabb költemény szavalata. Jutalma a legjobbnak 1 darab 2 ftos tallér. A hozzá legközelebb állónak Zsutai költeményeinek 1 füzött példánya. E szavalatok a félévi zár-diszgyülésre kivántatnak. C., Az évi nagyobb körü pályázat. 1., Irassék meg az önképző-társulat története a legrégibb időtől a legujabb időig. — Jutalma 3 arany. 2., Kivántatik egy szabadon választott tárgyu költői beszély. Jutalma 2 arany. 3., Kivántatik egy lyrai költemény. Jutalma 8 darab 1 ftos tallér. E pályamüvek beadási határideje 1875. május 1. déli 12 óra. Jegyzet. 1., Csakis önképző-társulati tagok pályázhatnak. 2., A pályamüvek idegen kézzel tisztán leirva, lapszámozva, névrejtő jeligés levelek kiséretében a kitüzött határidőre Papp Antal titkárhoz adandók be. 3., A mely müvek a fentebbi szabályszerü kellékekkel nem birnak, vagy a határidő letelte után érkeznek, pályázatra nem bocsáttatnak. 4., Ha a versenyszavalaton a komikus szavalatra csak egy pályázó jelentkeznék, a pályadij csak akkor adatik ki, ha szavalata minden tekintetben megfelel a szavalati szabályoknak. 5., A tanév megrövidülése következtében a beadási határidő meghosszabbittatni nem fog. A magyar irodalmi önképző-társulat igazgató választmányának 1874. decz. 1-jén tartott gyüléséből. Csák János m. k., társulati főjegyző.

* **Népkonyhákról** még nem gondoskodott városi elöljáróságunk; pedig az inség jelei mindinkább tünedeznek fel. A városi elöljáróság jól tenné, ha e tágyban már és pedig minél gyorsabban intézkednék. A hatóság e tárgybeli költségei kimélése tekintetéből jó lenne felszólitani a lakosságot, az iránt, hogy ki hány szegénynek hajandó s mennyi időre élelmet kiszolgáltatni, továbbá, hogy azok, kik természetbeli ellátást adni nem hajlandók, pénzzel járuljanak az inség nyomorai enyhitésére. Meglássuk, mit tesz az elöljáróság!

* **Erdélyi Mariette** kisasszony Aradon aratja babérait. Az ottani lap elismeréssel szól elvitázhatlan tehetségéről, s buzditja a további önképzésre.

* **A ref. egyház** iskolái közül egyben a tanitói állás megüresedett, s erre nézve uj választás tartatik. Azok kedvéért, a kiket a dolog talán érdekelne, felemlithetjük, hogy ez iskola a péterfia-ajtóutczai.

* **A debreczeni vadásztársulat** a folyó hó 15-én tartott ig. választmánya határozata folytán f. hó 20-án azaz vasárnap a bánki erdőn hajtóvadászatot rendez. — Gyülhelyül a Ludas-csárda jelöltetett ki, ahol is a társulat költségén megrendelt gulyáshusebéd (a bor kivételével) fogja várni a hajtások után visszakerülő vadászokat. — A vadászat reggeli 8½ órakor pontban veszi kezdetét. A hajtóvadászati területek előleges felnézésére s rendezett hajtások szerinti felosztására s átalában a vadászati szabályzat nyomán teendő eljárása nézve Békessy László és Tasnády István bizattak meg. Midőn a társulati tagok ezen határozatokról értesittetnek, felhivatnak egyszersmind, hogy a rendezendő hajtóvadászat sikerének lehető biztositása szempontjából a kijelölt vadászterületen vagy közelében ez ideig senki se vadászszék.

* **Szinházi közönségünk** köréből azon panasz merült fel, hogy az uj darabokat nem kellő időben adják elő, hanem akkor, midőn a vidéki szinpadokon megfordultak azok. E panaszra vonatkozólag azt jegyezhetjük meg, hogy tudomásunk szerint nehány uj darab szinrehozatalát Lukácsiné betegsége gátolja. Az ő felgyógyulásával, mit szivünkből óhajtunk, megjelen a szinpadon több uj darab is.

* **A királyhoz.** Egy ifju polgártárs kereste ma fel a részvénynyomdát, nyomatni akarván kérvényt a királyhoz. Előterjeszté aztán kéziratát. De biz arra csak azt mondák neki, hogy — nem itt nyomják az ilyeneket

* **Nyilt kérdés.** Ha valaki a piaczutczáról akar kis-ujutczába menni sáros időben, hogy kerülje ki a bokáig érő sarat? (Mivel sem a mészárszékék mentében, sem az átelleni oldalon gyalogjárda nincs.) Választ kér — egy polgár.

* **Tudomásul.** A kistemplom tornyában levő óra szerkezete megromolván, ezen körülmény miatt pár napig az óra állani fog, mig t. i. a helyreigazitás megtörténik.

* **Husárak,** a helybeli mészárosok által f. évi decz. 16-tól 23-ig megállapitva és a hatóságnál szabályszerüleg bejelentve a következők: 18 kr hatvanutczán mindkét székben, péterfián Farth Jánosnál, továbbá varga és kis-csapóutczán: id. Péntek Istvánnál; minden többi mészárszékben 20 kr, kivéve még a piaczi 1. és 2. sz. széket, végre ifj. Péntek Istvánnak csapóutczán levő mészárszékét, és a telekiutczait, mint a melyekben 22 kr.

* **A vásárbiró hivatal árjegyzéke.** — Debreczen, 1874. December 15-én. — 1 mérő buza 4.00—4.40 kr, 1 mérő kétszeres 3.40—3.60 kr, 1 mérő rozs 3.20—3.40 kr, 1 mérő árpa 2.20—2.30 kr, 1 mérő zab 1.65—1.75 kr, 1 mérő tengeri 2.55—2.65 kr, 1 mérő köles 3.15—3.25 kr, 1 mérő kása 6.50 kr, 1 zsák burgonya 1.20 kr, 1 mázsa szalonna uj 33—34—35 ft. 1 mázsa háj uj 34—35—36 forint.

* **Debreczeni terménycsarnok árjegyzéke.** Decz. 16. — Piaczi részletekben mérőnkint: tisztabuza 4—4.40 kr, kétsz. 3.40—60 kr, rozs 3.10—25 kr, árpa 2.20—30 kr, zab 1.75—80 kr, uj tengeri 2.45—55 kr, köles 3.30—40 krajczár, vadrepcze 2—2.10 krajczar, — bab tarka 5—5.25 kr, fejér 6—6.50 kr. Nagyban tisztabuza 85, 86 fontos 4.15—4.45 kr; 87, 88 fontos 4.45—65 kr; — 89, 90 fontos 4.70—5 ft; rozs 78, 79, fontos 3.35 40 kr, 81, 82 fontos 3.40—3.50 kr, árpa 67, 70 fontos 2.40—65 kr, 72 fontos 2.70—72½ kr, zab 50 fontos 1.90—95 kr; szalonna 100 font 33—36 frt; szalonnazsir 100 font 42—44½ ft. Napraforgó olaj 17—19½ frt.

Délutáni posta.

— Zemplénmegye képviselőválasztási központi választmányába 29 ellenzéki tag mellett csak 5 jobboldali választatott be. E megyében eddig a jobboldal uralkodott.

— Román Miron román metropolitává választásának megerősitését ma hozza a hivatalos lap.

— Dr. Vécsey Tamás egyetemi tanár s kézsmárki képviselő jegyet váltott Móricz Pál leányával, Margittal.

Uj látványos vig operette, harmadszor.

Csütörtökön, decz. 17-én 1874.

adatik:

ANGOT

a csarnok leánya.

Csütörtökön, decz. 19. bérletfolyamban adatik:

DOLORES, az inquisitio áldozata.

Szomorujáték öt felvonásban.

Felelős szerkesztő s kiadótulajdonos:
OLÁH KÁROLY.
Főmunkatárs:
SZATMÁRI KÁROLY.

HIRDETÉSEK.

Karácsoni és ujévi ajándékul!

Bátorkodom a n. érd. közönségnek következő czikkeimet bámulatos ócsó gyári árak mellett ajánlani. Ugymint:
4/4-es valódiszinü kartont rőfönként 18 krjával és feljebb,
kék honi kartont 19 krtól feljebb,
4/4-es karton kendők 19 kr darabja és feljebb,
téli kendők 30 krtól feljebb.
Mindennemü vásznak, gyolcsok és chifonok 14 krtól feljebb, valamint itt elő nem sorolt e szakmába vágó czikkeket **meglepő ócsó árakban.**
Vidéki megrendelések a legpontosabban és leglelkiösmeretesebben intéztetnek el.
A n. é. közönség szives pártfogásába magamat ajánlva vagyok teljes tisztelettel: **ERBER V.**
648 3— **Debreczenben, czeglédutczán a városház alatt.**

229. ÁRJEGYZÉKE

az „ISTVÁN" gőzmalom készitményeinek.

(Debreczenben költségmentesen, készpénzfizetés mellett o. é.-ben, kötelezettség nélkül.)

Ingyen zsákkal.

	frt.	kr.
A. Asztali dara nagy szemü	15	60
" " 50 ℔-os zacskóval	15	80
B. Ugyanaz apró szemü	15	60
" " 50 ℔-os zacskóval	15	80
Č. Dara középszerü	14	80
" " 50 ℔-os zacskóval	15	—
Ö. Királyliszt	15	20
1. Lángliszt	14	80
2. Montliszt	13	80
3. Zsemlyeliszt különös	13	—
4. " "	12	60
5. Fehér kenyérliszt I. rendü	11	—
6. Ugyanaz II. rendü	9	60
7. Barna kenyérliszt I. rendü	8	—
8. Barna " II. "	6	40
9. Lábliszt I. rendü	5	40
10 Lábliszt II. "	4	40
11 Finomkorpa " zsákkal	3	20
" " zsák nélkül	2	80
12 Durvakorpa zsákkal	2	80
" " zsáknélkül	2	40
Rozsliszt I. rendü	—	—
Rozsliszt II. rendü	—	—
" " III. "	—	—
" " IV. "	—	—
Rozskorpa zsákkal	—	—
" zsáknélkül	—	—
00 Árpakása	20	—
0. Árpakása	18	—
1. Árpakása	14	—
2. Árpakása	12	—
3. Árpakása	11	—
5. Árpadara	14	—
6. Árpaliszt	—	—

A zsákok sulytartalma:

A. B. C. 0—8 számig netto	150 font
9. 10. 11. "	125 "
12 "	100 "
K. L. és R. I.—III. számig	150 "
R. IV. V. "	100 "
Á. K. 00—5 számig	100 "
Árpaliszt "	125 "

Debreczen, 1874. nov. 16.

Eladó ingatlanok.

Csapó-nyomtatóutczában 768. sz. alatti nádfedelü ház, mely tartalmaz két szobát, 3 kamarát, három pinczét, házutáni 26 öl földével.
Macsi pusztán 7 nyilas tanyaföld a rajta levő gazdasági épületekkel.
A köntöskertben 3-ik járáson 6 kapa gyümölcsös és jó karban levő szöllő pajtával szüretelő edényekkel, szabad kézből eladó.
Mindezekre nézve értekezhetni nagy-mesterutczán 1374. sz. alatti háznál, a Kovács Józsefné örökösei megbizottjával
Kovács Istvánnal.
640 3—3

Hirdetés.

A kis koru árva Meggyesi Ferencz tulajdonát képező vargautczai 2192-dik sorszámu ház, a városi tekintetes árvaszéktől nyert felhatalmazás folytán, kedvező feltételek alatt, és pedig ugy, hogy a megállapitandó vételi árnak két harmada, betáblázással kellő biztositás mellett, több évekre vevőnél 6% kamatra fizetetlenül maradhat: örök áron eladó; az eladási feltételek iránt értekezhetni alólirottal kiscsapóutczán 791-dik szám alatt, vagy a kapitányi hivatal mezőrendőri osztályánál.
Debreczen, decz. 14. 1874.
Bogdány Imre,
kiskoru Meggyesi Ferencz gyámja.
649 2—3

Eladó tanyaföld.

Az ebesi telken egy 8 nyilas és 20 öl a legjobb minőségü **tanyaföld**, a rajta levő épületekkel, a Szikszay József ur szomszédságában, — minden órán szabad kézből eladó. — Értekezhetni felőle Miklósutczán 1962-ik sz. alatt lakó tulajdonossal.
646 2—3

Debreczen, 1874. nyom. a részv. társ. könyvnyomdájában.